

Dokument z posiedzenia

12.12.2012

B7-0562/2012 }
B7-0563/2012 }
B7-0570/2012 }
B7-0572/2012 }
B7-0573/2012 }
B7-0579/2012 }
B7-0580/2012 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust 5. i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

ECR (B7-0562/2012)
EFD (B7-0563/2012)
PPE (B7-0570/2012)
S&D (B7-0572/2012)
Verts/ALE (B7-0573/2012)
ALDE (B7-0579/2012)
GUE/NGL (B7-0580/2012)

w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga
(2012/2907(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Mariya Gabriel, Jean Roatta,
Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Filip Kaczmarek, Bernd Posselt,
Roberta Angelilli, Mario Mauro, Eija-Riitta Korhola, Sergio Paolo Francesco
Silvestris, Zuzana Roithová, Monica Luisa Macovei, Sari Essayah,
Giovanni La Via, Laima Liucija Andrikiienė, Philippe Bolland,
Eduard Kukan, Tunne Kelam, Michèle Striffler, Edit Bauer, Anne Delvaux,
Martin Kastler**

RC\922194PL.doc

PE502.559v01-00 }
PE502.560v01-00 }
PE502.567v01-00 }
PE502.569v01-00 }
PE502.570v01-00 }
PE502.576v01-00 }
PE502.577v01-00 } RC1

w imieniu grupy PPE

Ana Gomes, Ricardo Cortés Lastra, Richard Howitt, Corina Crețu, Liisa Jaakonsaari, María Muñoz De Urquiza, Minodora Cliveti, Mitro Repo

w imieniu grupy S&D

Louis Michel, Marietje Schaake, Sarah Ludford, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Robert Rochefort, Ramon Tremosa i Balcells, Marielle de Sarnez, Graham Watson, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Izaskun Bilbao Barandica, Sonia Alfano, Kristiina Ojuland, Johannes Cornelis van Baalen

w imieniu grupy ALDE

Isabelle Durant, Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Bart Staes, Raül Romeva i Rueda, Jean-Jacob Bicep, Jean Lambert, Malika Benarab-Attou, Rui Tavares

w imieniu grupy Verts/ALE

Charles Tannock, Jan Zahradil, Oldřich Vlasák, Ryszard Czarnecki

w imieniu grupy ECR

Marie-Christine Vergiat, Younous Omarjee

w imieniu grupy GUE/NGL

Fiorello Provera

w imieniu grupy EFD

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga
(2012/2907(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie z Kotonu podpisaną w czerwcu 2000 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka (1948 r.) oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (1966 r.),
- uwzględniając art. 3 konwencji genewskiej z 1949 r. i protokół II do tej konwencji, które zakazują egzekucji pozasądowych, gwałtów, przymusowej mobilizacji i innych aktów okrucieństwa,
- uwzględniając Konwencję o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r., która w szczególności zakazuje angażowania dzieci w konflikty zbrojne,
- uwzględniając Protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne, który został ratyfikowany przez kraje Regionu Wielkich Jezior Afrykańskich;
- uwzględniając odnośne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności rezolucje nr 2076 (2012), 2053 (2012), 1925 (2010) i 1856 (2008) w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga (DR Konga), w których określono mandat misji stabilizacyjnej ONZ w DR Konga (MONUSCO), deklarację Rady Bezpieczeństwa z dnia 2 sierpnia 2012 r. oraz comiesięczne sprawozdania sekretarza generalnego ONZ na ten temat;
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009) i 1960 (2010) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. w sprawie wyników światowego szczytu 2005, w szczególności jej ust. 138-140 dotyczące odpowiedzialności za ochronę ludności,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów ratyfikowaną przez DR Konga w 1982 r.,
- uwzględniając decyzję Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej z dnia 19 września 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie bezpieczeństwa we wschodniej części DR Konga,
- uwzględniając konkluzje z posiedzeń Rady do Spraw Zagranicznych z dni 24 czerwca i 19 listopada 2012 r. w sprawie sytuacji we wschodniej części DR Konga;
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 19 października 2012 r.,

RC\922194PL.doc

PE502.559v01-00 }
PE502.560v01-00 }
PE502.567v01-00 }
PE502.569v01-00 }
PE502.570v01-00 }
PE502.576v01-00 }
PE502.577v01-00 } RC1

- uwzględniając oświadczenie byłej specjalnej przedstawicielki sekretarza generalnego ONZ ds. przemocy seksualnej w konfliktach Margot Wallström z dnia 23 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuya z dnia 27 września 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton z dni 7 czerwca, 12 czerwca, 10 lipca i 23 listopada 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie sytuacji we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga wydane w dniu 10 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie europejskiego komisarza ds. rozwoju Andrisa Piebalgsa z dnia 22 lutego 2011 r. pt. „DRC: A Step towards Ending Impunity” („DR Konga: krok w kierunku kresu bezkarności”),
- uwzględniając oświadczenie europejskiej komisarz ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego Kristaliny Georgiewej z dnia 26 czerwca 2012 r., dotyczące pogorszenia się sytuacji humanitarnej w DR Konga,
- uwzględniając oświadczenia głów państw i szefów rządów państw członkowskich Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior (ICGLR) dotyczące sytuacji w zakresie bezpieczeństwa we wschodniej części DR Konga, szczególnie oświadczenie z dnia 24 listopada 2012 r.,
- uwzględniając rezolucję Międzynarodowej Organizacji Frankofonii (OIF) przyjętą na 14. szczycie państw frankofońskich w Kinszasie w dniach 13 i 14 października 2012 r., dotyczącą sytuacji w DR Konga,
- uwzględniając pismo z dnia 21 czerwca 2012 r. skierowane przez przewodniczącego komitetu Rady Bezpieczeństwa ONZ utworzonego na mocy rezolucji nr 1533 (2004) do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa, w którym to piśmie przedłożono sprawozdanie okresowe grupy ekspertów ds. DR Konga i towarzyszące mu załączniki oraz zwrócono się o ich publikację w formie dokumentu Rady (S/2012/348),
- uwzględniając sprawozdania organizacji broniących praw człowieka dotyczące poważnych naruszeń praw człowieka popełnianych we wschodniej części DR Konga,
- uwzględniając porozumienie w sprawie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) między UE a DR Konga, które weszło w życie we wrześniu 2010 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie DR Konga, w szczególności rezolucję z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie następstw wyborów w Demokratycznej Republice

RC\922194PL.doc

PE502.559v01-00 }
 PE502.560v01-00 }
 PE502.567v01-00 }
 PE502.569v01-00 }
 PE502.570v01-00 }
 PE502.576v01-00 }
 PE502.577v01-00 } RC1

Konga¹,

- uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w kwietniu 2012 r. grupy należące do Sił Zbrojnych DR Konga (FARDC) wszczęły zamieszki we wschodniej części kraju, a konkretnie w prowincji Nord-Kivu oraz że zamieszki te szybko przerodziły się w bunt zbrojny pod nazwą Ruch 23 Marca (M23), którego członkowie wzywają do stosowania porozumienia pokojowego podpisanego w Gomie w dniu 23 marca 2009 r. przez rząd DR Konga i grupę zbrojną znaną jako Narodowy Kongres na Rzecz Obrony Ludu (CNDP);
- B. mając na uwadze, że rebelianci M23 to jedna z kilkunastu grup zbrojnych – takich jak grupa Mai-Mai, Demokratyczne Siły Wyzwolenia Rwandy (FDLR) oraz rwandyjscy rebelianci z plemienia Hutu z jednej strony, a FARD z drugiej strony – walczących w tym regionie bogatym w surowce;
- C. mając na uwadze, że przez blisko 7 miesięcy grupa rebeliancka M23 zajmowała znaczną część prowincji Nord-Kivu, że stworzyła własną administrację oraz że w konsekwencji ta część prowincji pozostaje całkowicie poza kontrolą państwową DR Konga, co powoduje ciągłą niestabilność i brak bezpieczeństwa;
- D. mając na uwadze, że 11 dni po odebraniu kluczowego miasta Goma oddziałom rządowym wspieranym przez siły pokojowe ONZ grupa M23 wycofała się z miasta na mocy porozumienia wynegocjowanego na szczeblu regionalnym;
- E. mając na uwadze, że w dniu 6 grudnia 2012 r. w Kampali (Uganda) rozpoczęły się negocjacje i dialog między grupami rebeliantów a rządem Konga;
- F. mając na uwadze, że niedawne ataki grup zbrojnych na obóz Mugunga III unaoczniają potrzebę priorytetowego traktowania bezpieczeństwa w miejscach pobytu przesiedleńców, a jednocześnie potrzebę ułatwienia dostępu do pomocy humanitarnej;
- G. mając na uwadze, że grupa ekspertów ONZ przedstawiła dowody na to, iż Rwanda pomaga rebeliantom z M23, zapewniając im wsparcie militarne, w tym broń, amunicję, szkolenie i wojsko;
- H. mając na uwadze, że rządy Ugandy i Rwandy odrzuciły oskarżenia zespołu ONZ, zgodnie z którymi wspierają one rebeliantów z M23 i przejęcie miasta Goma we wschodnim Kongu;
- I. mając na uwadze, że w reakcji na sprawozdanie ONZ Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Niemcy, Holandia, Szwecja i UE częściowo wstrzymały pomoc dla Rwandy;
- J. mając na uwadze, że państwa członkowskie ICGLR, Południowoafrykańska Wspólnota Rozwoju (SADC) oraz UE starają się wypracować konstruktywne polityczne rozwiązanie

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0252.
RC\922194PL.doc

PE502.559v01-00 }
PE502.560v01-00 }
PE502.567v01-00 }
PE502.569v01-00 }
PE502.570v01-00 }
PE502.576v01-00 }
PE502.577v01-00 } RC1

konfliktu we wschodniej części DR Konga;

- K. mając na uwadze, że państwa członkowskie ICGLR stworzyły wspólny mechanizm kontroli służący monitorowaniu ruchów oddziałów we wschodniej części DR Konga i postanowiły rozmieścić neutralne siły międzynarodowe;
- L. mając na uwadze, że zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2053 (2012) mandat MONUSCO został przedłużony do dnia 30 czerwca 2013 r.;
- M. mając na uwadze, że we wschodniej części DR Konga dochodzi do powtarzających się aktów okrucieństwa, stanowiących naruszenia praw człowieka i zbrodnie wojenne, takich jak gwałty zbiorowe, w tym na kobietach i dziewczętach, tortury, zabijanie ludności cywilnej i powszechne wykorzystywanie dzieci jako żołnierzy;
- N. mając na uwadze, że stosowanie przemocy seksualnej i szerzące się gwałty wywołują tragiczne skutki, takie jak fizyczne i psychiczne wyniszczenie ofiar, i muszą być uznawane za zbrodnie wojenne;
- O. mając na uwadze, że również armia kongijska (FARDC) dopuściła się licznych naruszeń w strefach działań wojennych;
- P. mając na uwadze, że fakt, iż osoby odpowiedzialne za łamanie praw człowieka i zbrodnie wojenne nie są ścigane, sprzyja klimatowi bezkarności i zachęca do popełniania kolejnych zbrodni;
- Q. mając na uwadze, że ponad 2,4 mln obywateli Konga mieszkających na obszarach dotkniętych walkami zostało przesiedlonych, a 420 000 uciekło do krajów ościennych oraz że żyją oni w nieludzkich warunkach;
- R. mając na uwadze, że DR Konga – a w szczególności regiony wschodnie znajdujące się obecnie pod kontrolą uzbrojonych grup paramilitarnych – jest bogata w surowce naturalne takie jak złoto, cyna i koltan, których nielegalne wydobycie przyczynia się do finansowania i przedłużania konfliktu;
- S. mając na uwadze, że Park Narodowy Wirunga został w 1979 r. wpisany przez UNESCO na listę dziedzictwa światowego, ze względu na niespotykaną różnorodność biologiczną;
- T. mając na uwadze, że niedopuszczalne jest przyznawanie koncesji na wydobycie ropy naftowej w Parku Narodowym Wirunga, co stanowi naruszenie Konwencji w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego zawartej w Paryżu 16 listopada 1972 r.;
- U. mając na uwadze, że koncesje na wydobycie ropy naftowej w Parku Narodowym Wirunga są sprzeczne z tą konwencją łączącą DR Konga z UNESCO oraz z konstytucją Konga i innymi aktami prawnymi oraz że w związku z tym koncesje te należy unieważnić;

RC\922194PL.doc

PE502.559v01-00 }
PE502.560v01-00 }
PE502.567v01-00 }
PE502.569v01-00 }
PE502.570v01-00 }
PE502.576v01-00 }
PE502.577v01-00 } RC1

- V. mając na uwadze, że rosnące bezrobocie, kryzys społeczny, kryzys żywnościowy, niewystarczający poziom podstawowych usług, zubożenie ludności oraz degradacja środowiska są również częściowo przyczyniają się do niestabilności regionu; mając na uwadze, że problemy te wymagają kompleksowego planu i strategii rozwoju;
- W. mając na uwadze, że konieczne jest zaradzenie skutkom konfliktów, w szczególności poprzez rozbrojenie, demobilizację i ponowną integrację byłych bojowników, repatriację uchodźców, powrót osób przesiedlonych na terenie kraju do miejsc zamieszkania oraz wdrożenie realnych programów rozwoju;
- X. mając na uwadze, że zamieszkująca wschodnią część DRK rdzenna społeczność Batwa licząca 90 000 osób, pada niemniej jednak ofiarą systematycznego rasizmu, marginalizacji społecznej i politycznej oraz naruszania praw człowieka w DR Konga oraz w innych krajach regionu Wielkich Jezior Afrykańskich;
- Y. mając na uwadze, że w DR Konga nasiliły się represje wobec obrońców praw człowieka i dziennikarzy, którzy padają ofiarą arbitralnych aresztowań i zastraszeń; mając na uwadze, że nie podjęto działań w celu postawienia osób odpowiedzialnych przed sądem;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie pogorszeniem się ogólnej sytuacji we wschodniej części DR Konga, co wiąże się z poważnymi konsekwencjami natury politycznej, gospodarczej, społecznej, humanitarnej oraz konsekwencjami związanymi z bezpieczeństwem w DR Konga oraz w całym regionie;
 2. zdecydowanie potępia ataki ze strony M23 oraz wszystkich innych negatywnych sił na wschodzie DR Konga w ostatnich miesiącach; sprzeciwia się wszelkim zewnętrznym interwencjom w konflikt i podkreśla potrzebę położenia kresu działalności zagranicznych grup zbrojnych we wschodniej części DR Konga;
 3. wzywa szczególnie rządy Ugandy i Rwandy, by zaprzestały udzielać wsparcia grupie rebelianckiej M23, jako że destabilizuje to region Wielkich Jezior Afrykańskich;
 4. potwierdza niezbywalne i nieulegające przedawnieniu prawo DR Konga do suwerenności i integralności terytorialnej;
 5. wzywa wszystkie zainteresowane strony w regionie do wypracowania w dobrej wierze pokojowego rozwiązania sytuacji; ponadto domaga się natychmiastowego wdrożenia planu zażegnania kryzysu przyjętego w Kampali w dniu 24 listopada 2012 r.;
 6. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki państw członkowskich Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior, Unii Afrykańskiej oraz ONZ w zakresie inicjatyw w kierunku wypracowania trwałego i pokojowego rozwiązania politycznego tego kryzysu; powtarza z naciskiem, że nie można go zażegnać za pomocą wojska; dlatego też domaga się politycznego procesu pokojowego, który rozwiąże problem rozbrojenia sił rebelianckich oraz wyeliminuje przyczyny leżące u źródła konfliktu;

7. podkreśla znaczenie skutecznego funkcjonowania wspólnego mechanizmu kontroli oraz stworzenia i skutecznego rozmieszczenia przewidzianych neutralnych sił międzynarodowych;
8. domaga się, by UE zajęła stanowisko w stosunku do wszystkich osób, które naruszyły nałożone przez ONZ na Kongo embargo na broń;
9. wzywa rząd DR Konga oraz rządy krajów ościennych do podjęcia niezbędnych kroków w kierunku wypracowania rozwiązania strukturalnego, które przyniesie trwały pokój, bezpieczeństwo, stabilność, rozwój gospodarczy oraz zagwarantuje przestrzeganie praw człowieka w regionie w drodze współpracy, trwałego dialogu oraz budowania zaufania i pojednania; potwierdza swe zobowiązanie do współpracy w tym zakresie z DR Konga oraz regionem Wielkich Jezior Afrykańskich;
10. potępia wszelkie akty przemocy oraz wszelkie przypadki naruszania praw człowieka we wschodniej części DR Konga oraz w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich oraz solidaryzuje się z ludnością DR Konga dotkniętą działaniami wojennymi; wzywa wszystkie siły biorące udział w walkach na wschodzie DR Konga do poszanowania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, do zaprzestania wszelkich ataków na ludność cywilną, a szczególnie na kobiety i dzieci oraz do umożliwienia agencjom pomocy humanitarnej zapewnienia pomocy cierpiącej ludności cywilnej;
11. zdecydowanie potępia akty przemocy seksualnej popełniane na masową skalę w DR Konga, szczególnie gwałty na kobietach i dziewczętach, oraz wcielanie dzieci do wojska; nalega, aby rząd DR Konga oraz społeczność międzynarodowa zapewniły wszystkim osobom na wschodzie DR Konga znajdującym się w potrzebie właściwą opiekę medyczną, w tym wsparcie pourazowe i psychologiczne;
12. potępia próbę zamordowania dr. Mukwege oraz domaga się przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w celu wyjaśnienia tego ataku, w którym zginął jeden z jego ochroniarzy;
13. uważa, że ważne jest przeprowadzenie bezstronnego, dogłębnego dochodzenia wszystkich naruszeń praw człowieka, które miały miejsce w przeszłości i do których dochodzi obecnie, oraz wzywa wszystkie państwa regionu Wielkich Jezior Afrykańskich, by umieściły działania na rzecz położenia kresu bezkarności w centrum procesu poprawy rządów prawa;
14. w szczególności wzywa do zidentyfikowania, zgłoszenia, oskarżenia i ukarania zgodnie z krajowym i międzynarodowym prawem karnym osób naruszających prawa człowieka, dopuszczających się zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości, przemocy seksualnej wobec kobiet oraz wcielania dzieci do wojska; podkreśla, że nie można tolerować bezkarności, niezależnie od tego, kto się jej dopuszcza;
15. wzywa rząd DR Konga do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za położenie kresu bezkarności, w tym nadużyciom popełnianym przez armię kongijską (FARDC);
16. wzywa DR Konga do przeprowadzenia skutecznej reformy krajowego sektora

RC\922194PL.doc

PE502.559v01-00 }
PE502.560v01-00 }
PE502.567v01-00 }
PE502.569v01-00 }
PE502.570v01-00 }
PE502.576v01-00 }
PE502.577v01-00 } RC1

bezpieczeństwa, którego instytucje będą odpowiedzialne przed organami państwa i ludnością i będą walczyć z przestępczością i przypadkami korupcji oraz karać je;

17. wzywa społeczeństwo międzynarodowe, a w szczególności UE, Unię Afrykańską oraz ONZ do dalszego podejmowania wszelkich możliwych środków w celu zapewniania bardziej skoordynowanej i skutecznej pomocy ludności zamieszkującej wschodnią część DR Konga oraz do udziału w działaniach w reakcji na katastrofę humanitarną;
18. nalega, aby rząd DR Konga oraz społeczeństwo międzynarodowe zapewniły wszystkim osobom na wschodzie DR Konga znajdującym się w potrzebie właściwą opiekę medyczną, w tym wsparcie pourazowe i psychologiczne;
19. wzywa Unię Afrykańską oraz kraje regionu Wielkich Jezior Afrykańskich do podjęcia dalszych kroków w kierunku walki z nielegalną eksploatacją zasobów naturalnych oraz handlem nimi, co jest jedną z przyczyn rozprzestrzeniania się broni oraz handlu nią oraz jednym z czynników podsycających konflikty i pogarszających sytuację w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich;
20. jest zdania, że przejrzysty dostęp do zasobów naturalnych DR Konga oraz ich kontrola są niezbędnym elementem zrównoważonego rozwoju kraju;
21. wzywa do wprowadzenia silniejszych środków prawnych gwarantujących lepszą identyfikowalność nielegalnie wydobywanych minerałów powiązanych z międzynarodowym instrumentem kontroli międzynarodowego rynku zasobów naturalnych, inspirowanych ustawą Dodda-Franka przyjętą przez Kongres Stanów Zjednoczonych;
22. wzywa rząd Konga do szybkiego podjęcia działań w kierunku zapobieżenia nieodwracalnemu niszczeniu Parku Narodowego Wirunga związanemu z poszukiwaniem złóż ropy naftowej i jej wydobyciem oraz innymi nielegalnymi działaniami;
23. zgodnie z wyraźnym żądaniem ze strony UNESCO wzywa rząd Konga do niewydawania zezwoleń na wydobycie ropy naftowej;
24. domaga się podjęcia wysiłków zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym zmierzających do zwiększenia autorytetu państwa oraz praworządności w DR Konga, szczególnie w dziedzinie sprawowania rządów i bezpieczeństwa, w tym w bliskiej współpracy z misją pomocy wojskowej Unii Europejskiej (EUSEC) oraz misją pomocy policyjnej Unii Europejskiej (EUPOL), które należy kontynuować w celu skonsolidowania pokoju i bezpieczeństwa zarówno w kraju, jak i w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich;
25. wzywa głowy państw i szefów rządów tego regionu do działania w celu rzeczywistego wdrożenia istniejących instrumentów regionalnego pokoju i rozwoju oraz wzywa wszystkie państwa - sygnatariuszy Paktu na rzecz bezpieczeństwa, stabilności i rozwoju w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich do pełnego wdrożenia go w celu stworzenia i skonsolidowania niezbędnej podstawy dla pokoju i bezpieczeństwa w regionie; wzywa ONZ, UE oraz UA oraz kraje sprzyjające regionowi Wielkich Jezior Afrykańskich do silnego i aktywnego

RC\922194PL.doc

PE502.559v01-00 }
PE502.560v01-00 }
PE502.567v01-00 }
PE502.569v01-00 }
PE502.570v01-00 }
PE502.576v01-00 }
PE502.577v01-00 } RC1

wsparcia wysiłków na rzecz wdrożenia paktu;

26. wzywa wszystkie kraje w regionie oraz wszystkie organy międzynarodowe do aktywnej współpracy z władzami DR Konga w celu rozwiązania i demobilizacji ugrupowań zbrojnych i stworzenia trwałego pokoju we wschodniej części DR Konga;
27. nalega, by misja stabilizacyjna MONUSCO w DR Konga w sposób bardziej efektywny realizowała swój mandat, aby zagwarantować bezpieczeństwo ludności kongijskiej; zaleca wspieranie i ułatwianie powstawania lokalnych inicjatyw na rzecz pokoju przez MONUSCO oraz rząd DR Konga, szczególnie na terytoriach, na których panują silne napięcia etniczne, w celu trwałego ustabilizowania sytuacji;
28. zachęca przywódców DR Konga do podjęcia wszelkich niezbędnych inicjatyw na rzecz konsolidacji demokracji oraz zapewnienia uczestnictwa wszystkich aktywnych sił wśród ludności kongijskiej w rządzeniu krajem w oparciu o zasady konstytucyjne i prawne;
29. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w dniu 6 grudnia 2012 r. przez parlament DR Konga Krajowej Komisji ds. Praw Człowieka, zgodnie z zapisem w konstytucji, co jest pierwszym krokiem do uchwalenia prawa dotyczącego ochrony ofiar i świadków łamania praw człowieka, działaczy na rzecz praw człowieka, pracowników organizacji pomocowych i dziennikarzy;
30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Unii Afrykańskiej, rządów państw regionu Wielkich Jezior Afrykańskich, prezydentowi, premierowi i parlamentowi Demokratycznej Republiki Konga, sekretarzowi generalnemu ONZ, specjalnej przedstawiciel ONZ ds. przemocy seksualnej podczas konfliktów zbrojnych, Radzie Bezpieczeństwa ONZ oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.